

ת"פ 37701/08/15 - מדינת ישראל נגד פ' ח' - בעצמו

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 37701-08-15 מדינת ישראל נ' ח'

בפני כבוד השופטת מרב גרינברג

מדינת ישראל:

ע"י ב"כ עו"ד ברק לקס ועו"ד בני דורון

המאשימה

נגד

פ' ח' - בעצמו

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד שאדי נאטור

גזר דין

רקע כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן, בריבוי עבירות של תקיפת בת זוג וגרימת חבלה לפי **סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977** (להלן: "החוק").
2. כמפורט בכתב האישום, ביום 17.5.15 בשעת הבוקר, בעקבות ויכוח בין בני הזוג תקף הנאשם את המתלוננת בידיה ועל פיה וגרם לפצע בשפתה. בתגובה עזבה המתלוננת את הבית ונסעה לבית הוריה, הנאשם נסע בעקבותיה וביקש שתשוב. המתלוננת שבה בליווי אחיה, ומשזה עזב תקף הנאשם את המתלוננת באמצעות מגב בידיה ורגליה וגרם לה להמטומות על גופה.
3. ביום 29.11.16 הורשע הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן והופנה לתסקיר. ביום 29.10.17 התקבל תסקיר שלילי והתיק נקבע לטיעונים לעונש. בדיון הנדחה הגיע ב"כ הנאשם דאז, עו"ד ג'באלי להסכמה עם המאשימה, לפיה יופנה הנאשם בשנית לשירות מבחן. המאשימה מצדה הבהירה כי עמדתה למאסר במתחם שנע בין 8-20 חודשי מאסר. עוד נשמעה עמדת המתלוננת.
4. בהמשך התקבלו מספר תסקירים, בהחלטתי מיום 9.3.18 נעתרתי לבקשה להפנות הנאשם לתסקיר משלים. ביום 31.10.18 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש וכן דבריה של הגב' לובלסקי המלווה הנאשם במסגרת הליך טיפולי פרטי. מאחר שהתקבל תסקיר שלא בא בהמלצה טיפולית, מצאתי להפנות הנאשם לתסקיר משלים שיבחן הטלת צו פיקוח הכולל המשך המעקב אחר הטיפול הפרטני הפרטי.
5. שנתיים לאחר הכרעת הדין, כשהתקבלה בעניינו של הנאשם תמונה מלאה גם מצד הגורמים הטיפוליים, בשלה העת לגזור את דינו.

6. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על חומרת מעשי הנאשם והפגיעה הקשה במתלוננת, עם זאת נוכח ההתקדמות הטיפולית וכעמדה חריגה, הקלה מעמדתה הראשונית ועתרה להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות ברף מירבי.
7. ב"כ הנאשם, עו"ד נאטור, ביקש לחרוג חריגה משמעותית ממתחם הענישה לצרכי שיקום. ב"כ הנאשם הדגיש את עברו הנקי, חלוף הזמן, העדר תיקים נוספים, נסיבות חייו המורכבות ושיתוף הפעולה עם הגורמים הטיפולים. עוד סבור כי ענישה בדרך של עבודות שירות תפגע קשות בפרנסתו ובמשפחתו, על כן עותר להסתפק בענישה צופה פני עתיד וצו פיקוח.
8. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, הסביר כי מדובר באירועים שלא חזרו על עצמם וכי הטיפול הפרטני מסייע לו מאד.
9. המתלוננת עצמה אמר דברה לבית המשפט לפני כשנה ולטענתה כיום היחסים ביניהם טובים וככל שהנאשם יפגע בה שוב, לא תהסס לפנות למשטרה. עוד שמעתי את הגב' לובלסקי, שבדבריה בכתב (נ/1) ולבית המשפט, סיפרה כי הנאשם נמצא בעיצומו של הליך טיפולי הכולל שיחות פרטניות ומתמקד בהקניית כלים להפחתת לחצים ולשיפור הקשר הבין זוגי. עוד הוסיפה שהמתלוננת פיתחה יחסי תלות בנאשם ועל כן התקשה להתנהל ושגה. הגב' לובלסקי הוסיפה שהטיפול אמור להמשיך עוד תקופה ארוכה וכי הנאשם מגלה רצון ופתיחות.
10. באשר להמלצות שירות המבחן- תחילה נמנע זה מהמלצה בשל קשיים בקבלת אחריות ושליטת בעייתיות מצד הנאשם אך בהמשך משחל שינוי ממשי בעמדות הנאשם, וזה קיבל אחריות על מעשיו, המליצו להעמידו תחת פיקוחם. בשלב זה, הנאשם סירב ולדעתם הדבר נבע מתחושות בושה וחוסר רצון להשתתף בקבוצות טיפוליות עקב מעמדו ורצונו להימנע מחשיפה. בהמשך, לאחר שהתקבלה חוות דעת המטפלת הפרטית, ונוכח הסכמתו של הנאשם להשתלב בתכנית טיפולית המותאמת לצרכיו, באו בהמלצה סופית להעמידו תחת צו מבחן לצד הטלת מאסר על תנאי משמעותי.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

11. במעשיו פגע הנאשם פגיעה ממשית בזכותה של המתלוננת לביטחונה ושלומה הפיזי והנפשי. בתחילת הארוע, על רקע ויכוח, הכה בה ולא עזבה גם שביקשה להתרחק ממנו לבית הוריה. בהמשך, המתין לעזיבת אחיה והפליא בה מכותיו באמצעות מגב. מדובר במעשים חמורים הפוגעים בגופה של האישה ובכבודה ומלווים בתחושות השפלה וכאב.

12. בחינת מדיניות הענישה המקובלת בעבירות אלימות במשפחה מלמדת על מנעד ענישה רחב וגמיש ותלוי בחומרת המעשים ובשילובו של הנאשם בהליך טיפולי.

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), מצאתי כי מתחם העונש ההולם בעבירה שבה הורשע הנאשם, נע בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר.

14. עתה אעבור לדון בבקשת ההגנה לסטייה ממתחם הענישה מטעמי שיקום. דומה כי בשאלת שיקומו של הנאשם ומתן משקל ממשי להליך הטיפולי בו מצוי, אין מחלוקת בין הצדדים. אף המאשימה חרגה לקולא מעתירתה הראשונית למאסר ממש ומבקשת להסתפק בעבודות שירות. המחלוקת המשמעותית בין הצדדים אינה נוגעת, איפוא, לשאלת ההצדקה לסטייה ממתחם העונש מטעמי שיקום אלא לשאלה עד כמה יש לסטות והאם יש לקבלת עתירת ההגנה והמלצת שירות המבחן להסתפק בענישה מקלה של מאסר על תנאי וצו פיקוח.

15. אף לשיטתי עניינו של הנאשם נופל בגדרי אותם מקרים חריגים, בהם קיימת הצדקה לחרוג ממתחם העונש לקולא משיקולי שיקום. נסיבותיו האישיות, עברו הנקי, חלופי זמן של שנים והצלחת ההליך הטיפולי בו שולב - כל אלו מהווים בסיס ראוי לחרוג מהמתחם שנקבע בשל שיקולי שיקום. עוד התרשמתי שהנאשם הפנים את חומרת מעשיו, נמנע מלחזור על התנהלותו האלימה, בני הזוג מצאו כלים וגורמים שיסייעו להם בפתרון בעיות וכתוצאה מכך חלה הפחתה ממשית במידת הסיכון הנשקף ממנו להישנות מעשים דומים.

16. באשר למידת החריגה ממתחם הענישה- אשקול מחד את חומרת המעשים ומנגד את חלופי הזמן, עמדת המתלוננת, המלצת הגורמים הטיפוליים להמשך טיפול והפגיעה בפרנסתו. הנאשם העיד על עצמו כפעיל חברתי, המסייע בפתרון בעיות וסכסוכים בקהילה ומעורב בסולחות.

17. בטיעוניה לעונש, טרם התקבל תסקיר הממליץ על צו מבחן, עמדה המאשימה על הבעייתיות בהסתמכות על טיפול פרטי. ברצותו- ממשיך הנאשם בטיפול וברצותו- מפסיקו ללא שקיים מנגנון היכול לאכוף עליו טיפול זה או לחילופין להטיל עליו סנקציה במידה שיפסיקו. על כן, מצאתי, לאחר ששמעתי דבריה של הגב' לובלסקי, לבקש משירות המבחן לבחון מתווה פיקוח שבעיקרו עוקב אחר הטיפול הפרטני, ושירות המבחן אכן נעתר בתסקירו האחרון למתווה זה.

18. לאחר ששקלתי כלל השיקולים, מצאתי כי נכון יהיה בעת זו, זמן רב לאחר האירוע וכשהנאשם נתון בהליך טיפולי, להימנע מהטלת עונש של עבודות שירות. לכך אוסיף שמדובר בנאשם עצמאי (ראו נ/2) והפסקת העבודה תפגע קשות בעסקו, פרנסתו ומשפחתו. עם זאת, אטיל על הנאשם גם עונש חינוכי בדמות צו של"צ.

אשר על כן, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. מאסר על תנאי בן 6 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירות אלימות מסוג פשע וזאת תוך 3 שנים מהיום.

- ב. מאסר על תנאי בן 3 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת איומים או עבירת אלימות מסוג עוון וזאת תוך 3 שנים מהיום.
- ג. קנס בסך 2000 ₪ או 10 ימי מאסר. הקנס ישולם עד ליום 1.3.19.
- ד. מעמדה הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.
- ה. מטילה על הנאשם צו של"צ בהיקף 200 שעות. שירות המבחן יגיש תכנית של"צ לאישורי תוך 30 יום מהיום.
- ו. הנאשם מוזהר בחובת שיתוף פעולה עם הגורמים הטיפוליים ובמידה שלא יעשה כן, ניתן יהיה להפקיע הצווים ולהטיל עליו עונש חלופי.

עותק מהחלטתי יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג שבט תשע"ט, 29 ינואר 2019, במעמד הצדדים.